

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 52. — ŠTEV. 52.

NEW YORK, MONDAY, MARCH 5, 1934. — PONEDELJEK, 5. MARCA 1934

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

PO ENEM LETU ROOSEVELTOVE ADMINISTRACIJE

NAVZLIC PRECEJŠNJI KRITIKI VZTRAJA PREDSED. ROOSEVELT PRI SVOJIH PRVOTNIH NAČRTIH

Republikanci že od prvega pričetka očitajo Rooseveltu, da uvaja v deželi diktaturo. — Njegov program se deli v dva dela — v trajne in začasne odredbe. — Delavstvo zatrjuje, da ima od NRA v prvi vrsti le kapitalist dobiček. — Cene blagu so se zvišale.

Včeraj je minilo prvo leto Rooseveltove administracije. — Nihče ne more tajiti, da razmere niso boljše kot so bile onega usodepolnega dne, ko je nastopil Franklin Delano Roosevelt najvišji urad v deželi.

Vlada ima v kongresu sicer večino, niso pa vsi kongresni zanjo. Pojavila se je precejšnja opozicija, posebno v republikanskih vrstah, ki očita predsedniku, da uvaja v deželi diktaturo.

Administracija smatra za svoj največji uspeh NRA (National Recovery Act), postavo za obnovo ameriškega gospodarstva.

Tudi z NRA niso vsi zadovoljni. Kritizirajo jo delavci in delodajalci, dočim predsednik izvršuje svoje načrte, ne meneč se za krik, ki ga obdaja.

Predsednikov program se deli v dva dela: začasne odredbe, čijih svrha je obnovitev gospodarstva, in trajni načrti, ki naj temelje ameriškega gospodarstva popolnoma preurede.

V prvi del programa spadajo: Public Works Administration, Civil Works Administration, nakupi preobilice poljedelskih produktov, CCC s svojimi taborišči za gozdne delavce, zvezno financiranje morgičev, ki tlačijo farmerje in lastnike malih domov, posojila bankam in železnicam.

V drugi del programa pa spada farmska postava, čije svrha je zmanjšati producijo na farmah, ogromna podjetja v dolini reke Tennessee, zmanjšanje vrednosti dolarja, zaščitna postava za vlagatelje ter zahteva predsednika, naj bodo vse borze podrejene vladni kontroli.

Nekateri predsednikovi načrti, ki so bili sprva določeni, da bodo trajali le za gotov čas, so dobili trajen pomen. Pri tem gre predvsem za NRA, ki ni niti v kongresu, niti izven kongresa priljubljena.

Kritiki zahtevajo, naj bo trajno v veljavi CWA (Civil Works Administration), ki je preskrbela trem milijonom nezaposlenih delo.

NRA so že od prvega pričetka kritizirali podjetniki in delavci. Prvi zatrjujejo, da je NRA naklonjena velikim monopolom, kar je v veliko škodo malim trgovcem in malim podjetnikom, dočim se delavci pritožujejo, da imajo od NRA v prvi vrsti le delodajalci dobiček.

Ko je Roosevelt nastopil najvišji urad v deželi, je pretila nevarnost, da bodo vložniki vprizorili navalna banke in zahtevali svoj denar nazaj.

Ze dan po svojem nastopu je izdal slovito proklamacijo, s katero je zaprl vse banke v deželi.

Dne 16. marca lanskega leta so skoro vse banke obnovile poslovanje, in število finančnih zavodov, ki so še sedaj zaprti, je malenkostno.

Navzlic odločnemu protestu bank je vlada uvedla zavarovanje vseh bančnih vlog.

Predsednik si je že od začetka prizadeval zvišati cene blagu. Vlada je opustila zlati standard, in pred enim mesecem je bila znižana vrednost dolarja na 59 odstotkov njegove prejšnje vrednosti. Istočasno je pokupila vlada vse zlato, kar ga je mogla dobiti. Unčo zlata je plačevala po 35 dolarjev.

Glede zvišanja cen je dosegel predsednik svoj cilj. V nekaterih slučajih so se povisale cene za sto odstotkov.

Dasi republikanci nasprotujejo predsedniku,

Pobeglega bandita zaman iscejo

NADALJNA POLNOMOČ ZA PREDSEDNIKA

Prosil je kongres za pravico, da sklepna trgovske pogodbe. — Ne obljublja takojšnjega uspeha.

Washington, D. C., 4. marca. — Predsednik Roosevelt je opozoril kongres, da morajo biti Združene države vsak čas pripravljene, da skočijo takoj v boj za mednarodno trgovino in je v zvezi s tem prosil kongres, da mu podeli pravico, da sklene trgovske pogodbe z različnimi državami.

Roosevelt želi imeti dovoljene pravice za tri leta, da morejo biti posamezne pogodbe v tem času podaljšane, ako niso bile preklicane ter je s tem pokazal, da ni njegov namen sklepati pogodb same na začasni podlagi, temveč za daljšo bodočnost.

Predsednik Roosevelt, ki je postal v Kapitol svojo poslanico na volje odsvetovanju demokratičnih voditeljev, ker so se bali, da bi se zaradi dolge debate o predsednikovi zahtevi odgodeno zavedenje kongresnega zasedanja zavleklo, je povendarjal, da je razvoj mednarodne trgovine del njegovega načrta za izboljšanje gospodarskega položaja.

Vendar pa predsednik povendarja, da ni mogoče pričakovati takojšnjih uspehov, četudi mu kongres podeli zahtevano moč. Trgovina s tujimi narodi je treba razviti polagoma, ne da bi bila pri tem oškodovana trgovina ameriškega naroda.

V svoji poslanici na kongres pravi tudi predsednik Roosevelt, da je potrebno, da Amerika stavi tujim narodnostim primerne pogoje, katere je mogoče sprejeti in po katerih imata obe stranki zaželjene uspehe.

Predsednik Roosevelt tudi opozarja kongres, da tuj narodi pri amerikemu načrtu za mednarodno trgovino ne bodo oškodovani, ker jim je dana prilika, da premenijo svojo carino, kar mora storiti tudi Amerika, ako hoče stopiti v vrsto trgovskih narodov sveta.

Speker kongresa Rainey je poslal takoj izročil trgovskemu odboru z besedami:

— Po mojem mnenju je ta poslanica zgodovinskega pomena. S tem bodo zrušene visoke stene caine, s katerimi so se po večini obale posamezne države in v svojo lastno škodo. Mislim, da bo o tem mnogo debat, toda prepričan sem, da bo kongres sprejel predsednikove predloge.

Specjalni komisar Rainey je poslal takoj izročil trgovskemu odboru z besedami:

— Eden teh je republikanski senator Hiram Johnson iz Kalifornije, ki je podpiral njegovo izvolitev.

— Republikanci uganjajo žalostno politiko, — je dejal Johnson. — Republikanci ne morejo dokazati stodvajset milijonskemu ameriškemu narodu, da ni bilo zanj nič storjenega, da predsednik deželi ni pomagal in da se ne nahajamo na poti v lepšo bodočnost. Neovrgljivo dejstvo je, da se narodu bolj godi. Za to izboljšanje se moramo zahvaliti predsednikovemu delu in njegovim naporom.

AMERIKA PODPIRA ANGLIJO

Združene države so zadowolne z angleškim načrtom glede nemške oborožitve. — Amerika želi splošno razorožitev.

Washington, D. C., 4. marca. — Predsednik Roosevelt se zavzemal za svetovno razorožitev ter pravi, da so Združene države pripravljene pomagati vsaki državi, ki se poteguje za mir.

Tudi državni podtajnik William Phillips je v svojem razgovoru z angleškim poslanikom Sir Ronald Lindsay-en zagotovil, da se ameriška vlada strinja z angleškimi načeli ter upa, da se bodo prihodnja razorožitvena pogajanja uspešno končala.

Ta izjava državnega podtajnika Phillipsa je posledica angleške poslanice, katero je angleška vlada poslala 29. januarja vsem državam z ozirom na potencialno posebnega angleškega odpovedanca stotnika Anthona Edena, ki je imel konferenco zaradi razorožitve s kanelerjem Hitlerjem, francoskim predsednikom Lebrunom, italijanskim ministriškim predsednikom Mussolinijem in drugimi načelniki evropskih vlad.

Predsednik Roosevelt se posebno zanimal za angleški predlog, ker je že sam v tem smislu poslal svojo spomenico 16. maja 1933 34 državam sveta ter je stavil slične predloge.

V tej svoji spomenici je predsednik Roosevelt pozivjal vse vlade, da stopijo v skupno pogodbo, s katero se svečano zavežejo, da ne bodo napadle kakre druge države. Pozivjal jih je, da drže svoje obveznosti ter da zmanjšajo svoje oboroževanje. Zlasti pa jih pozival, da se zavežejo, da ne poslujejo svoje oborožene sile čez mejo kakre druge države.

London, Anglija, 4. marca. — Z ozirom na to, da je Nemčija v oktobru zahtevala enakost glede oborožitve z drugimi državami, vlada v Evropi velika kriza.

S tem, da so Združene države izrazile svoje popolno soglasje z angleškim predlogom, glede razorožitve, splošnemu položaju v Evropi ni mnogo pomagalo.

Francija se je odločno postavila proti angleški zahtevi, da se Francija razoroži. Francija zahteva, da ji Anglija jamči, da ji bo pomagala, ako bi nazaj prekoračila francosko mejo, drugače ne bo umišla niti enega topa.

Medtem ko je policija stražila ulico, v kateri stanuje Brighton, je Norma žena Murtona Millena, zatrjevala svojo nedolžnost pri izkazalu hvaljenevost. Navalili so na njo več lomov, ropov in umorov. Ko bodo ti zločinci poslani na električni stol, bo sodišče tudi proti Normi dvignilo otožnico, da je bila obdušena pri zločinu svojega moža.

Norma bo na bodoči obravnavi pričela proti svojemu možu Murtonu in njegovemu bratu Irvingu Millenu ter proti Abrahamu Fabru, ki so obdušeni, da so izvršili več lomov, ropov in umorov. Ko bodo ti zločinci poslani na električni stol, bo sodišče tudi proti Normi dvignilo otožnico, da je bila obdušena pri zločinu svojega moža.

DOSMRTNA JEČA ZA DR. DEANOVO

Dr. Sara Ruth Dean je obsojena na dosmrtno ječo. — Zastrupila je zdravnika dr. Kennedyja.

Greenwood, Miss., 4. marca.

Porota je dr. Sara Ruth Dean spoznala krivo umora dr. Johna Prestonia Kennedy ter jo odsodila na dosmrtno ječo v državnem prisilnem delavnici.

Dr. Dean je zastrupila svojega dolgoletnega oboževalca z žgajenjem, ker je po njenem mnenju nameraval poravnati spor s svojo ločeno ženo in stopiti z njo v zgodovinsko zvezdo.

Dr. Dean, ki je ves čas obravnavane ostala mirna, je pričela jognati, ko ji je sodnik naznal pravokop potornikov.

Ko sta zaprla še ostale stražnike v celico, sta vzela s pisalne misli ključne ter odšla. Vrata za seboj sta skrbno zparila.

Jutrišnja upravlja Mrs. Lillian Holley, ki je bila pri zadnjih volitvah izvoljena za šerifa Lake okraja. Ko so jo obvestili in ji povedali, kaj se je zgodilo, nesoditi manjkalo, da ni omedela.

Dillinger in zamorec sta nato odšla v bližnjo garažo Ed Faagana Izbrala sta hitre avtomobile ter z revolverjem v rokah prisilila Faagana, da je prisredil. Odpeljali so se iz mesta v smeri proti Chicago.

Tako nato so bile o begu obvešcene vse okrajne oblasti. Informirana je bila policija v Chicago in bližnjih mestih, vse ceste so bile zastratenje stola dosedajni o begunecu še nobenega sledu.

Jutrišnica v Crown Point je uživala sloves, da ne more nihče pobegniti iz nje. V njo je bil prisredil Dillinger pred mesecem dni, zatem ko je bil arteriran v Tucson, Arizona.

Otožen je bančnega ropa ter umora nekega policista.

Dillinger je svojo zločinsko kariero že zgodaj začel.

Leta 1924 je oropal neko grocerijo v Groveton, Ind. Dobili so ga v zaprli za šest let.

Leta 1930 je bil izpuščen na kariero, da zahteva svojo zločinsko kariero.

Napravil je dober načrt in osvobodil iz ječe v Michigan City, Ind., deset svojih tovarisev.

Kmalu nato so Dillingerja ujeli ter ga zaprli v ječo v Lima, Ohio. Troje oproščenih tovarisev mu je izkazalo hvaljenevost. Navalili so na njo več lomov, ropov in umorov.

To je bilo meseca oktobra.

Mesece novembra je policija začela Dillingerja v uradu nekega čaškega zdravnika. Začel je streličati in je pobegnil.

Štiri dni pozneje je njegova tolpa vprizorila roparski napad na American Bank and Trust Company v Racine, Wis. Odnesli so \$8700.

Dne 13. decembra je vprizoril Dillinger roparski napad na Unity Trust and Savings Bank v Chicago. Odnesli so \$8700.

Dne 15. januarja je vodil Dillinger napad na First National Bank in East Chicago. Odnesel je \$20,000 ter usmrtil policista W. P. O'Malleya.

NJEGOV BEG IZ JEČE SE ČITA KAKOR POGLAVJE IZ ROMANA

CROWN POINT, Ind., 4. marca. — Včeraj je pobegnil iz tukajšnje jetnišnice John Dillinger, eden najbolj zloglasnih banditov, kar jih pozna Amerika. Njegov beg je bil povsem svojevrsten. Išče ga nad dvajset tisoč pomožnih šerifov in prostovoljcev, toda dosedaj niso dobili o njem še nobenega sledu.

Ko je vršilo v jetnišnici svojo službo osemajst posebnih stražnikov in šest rednih deputijev, se je pojavil pri vrati neki zamorski bandit s strojno puško. Odločno jih je zapovedal: — Pojdite v notranjost. — Vsi so se brezpostojno pokorili.

Zamorec jih je zaprl v neko celico, nato je po odšli v pisarno, kjer so ga priveli v Crown jetnišnici, mu je reklo šerifinja Mrs. Lillian Holley: — Še v večjini ločnosti sem imela opravka kakor ste vi. Odkaj tu ne boste pobegnili.

— Bomo videli — je odvrnil Dillinger. — In včeraj je res pobegnil.

SAM INSULL IŠČE NOVO DOMOVINO

Zunanji minister zahteva, da Insull takoj zapusti drželo. — Najbrže bo iskal zavetja v Siriji.

Atene, Grška, 4. marca. — Grški zunanji minister je podpisal odlok, ki zahteva, da Samuel Insull čim prej odpotuje iz Grške.

Insull, katerega zahtevajo Združljive države zaradi goljufije v zve

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, President L. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	\$8.00
Za pol leta	\$3.50
Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četr leta	\$1.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne prihajačejo. Denar naj se blagovoljno posiljati po Money Order. Pri spremembah kraja naravnika, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališča naznamo, da bitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: Chelsea 3-3878

ŠTEVILKE

Prvo leto Rooseveltove administracije je prineslo velike izprenembe. Celo v ameriški ustavi se je pojavila izprenemba, kajti prohibicija je bila odpravljena.

Predsednik izvršuje program narodne obnove. V to svrhu je bilo potrošenih že na milijarde dolarjev, nadaljnje milijarde so pa še določene.

Uspeh je bil presenetljiv.

Ako vzamemo vpoštov številke iz leta 1926 in število 100 za podlago, pride do sledenega zaključka:

Producija v industriji je znašala meseca marca lanskega leta 60, danes pa znaša 78 odstotkov.

Zaposlenje v tovarnah se je izza lanskega leta povečalo za petnajst odstotkov, mezde tovarniških delavcev za šestnajst odstotkov, izvoz za šestnajst odstotkov, gibaljni konakti za sedemintrideset odstotkov, cene v trgovini na debelo za dvanaest odstotkov.

Pod NRA obratuje industrija 95 odstotno pod 315 pravilniki.

Za direktno pomoč je bilo izdanih petsto milijonov dolarjev.

Delaveci, zaposleni pri Civil Works Administration, so zaslužili 425 milijonov dolarjev.

Pri gozdnih delih je zaposlenih 475.000 mož, ki so do sedaj zaslužili 207 milijonov dolarjev.

Izvedba programa za javne gradnje bo veljala 2500 milijonov dolarjev. 400 milijonov dolarjev bo potrošenih za gradnjo novih cest.

Fazinerji so dobili za preobliko svojih pridelkov 222 milijonov dolarjev.

Organizacije, ki so refinancirale morgiče, so posodile farmerjem 500 milijonov dolarjev, lastnikom malih domov pa 266 milijonov dolarjev.

Ob koncu tekočega fiskalnega leta bo v zvezni zakladni sedem tisoč milijonov dolarjev primanjkljaja.

Skoro ves ta denar je bil izdan za zmanjšanje neža poslenosti in za izboljšanje ameriškega gospodarstva.

BREZPOSELNI V ZBORNICI

London, Anglija, 3. marea. — pričeli drugi kričati: "Lačni skupini brezposelnih se je posrečilo priti v angleško poslansko združljivi." Pazniki so zopet vse vrili do dvorane.

Ko se je debata zopet nadaljevala kakor pol ure, je nastrel na galeriji zaslišal glas:

"Doli z narodno izstradalno vladu!"

Zbornični pazniki so možaka zazekali "V Rusiji ni brezposelnost!"

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIU

Za \$ 2.75	Din. 100	V ITALIJU
" \$ 5.05	Din. 200	Za \$ 9.25 Lir 100
" \$ 7.35	Din. 300	" 17.90 Lir 200
" \$11.95	Din. 500	" 44 Lir 500
" \$23.25	Din. 1000	" 87.50 Lir 1000

KER SE CENE SEDAJ HITEO MENJajo SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lireh dovoljujemo še bolje pogoje.

REFLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJEM

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 6.75
" \$ 10.00 "	\$ 10.85
" \$ 15.00 "	\$ 16.50
" \$ 20.00 "	\$ 21.50
" \$ 40.00 "	\$ 41.50
" \$ 50.00 "	\$ 51.50

Projektor deli v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najnaščasna izvajanje po Cable Letter za pristojno 21.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

Chicago, Ill.

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVI CE IZ NASELBINE.

Večkrat se slišijo pripombe, čemu Slovenci v Chicago ne kandidirajo na est ali drugi politični listi, kjer bi imeli upanje za zmago. Ta želja naših rojakov se bo letos izpolnila, kajti priliko bomo imeli glasovati za dva Slovence in sicer za Wm. B. Lauricha, ki kandidira za državnega senatorja, v 15. senatorial districtu. Mr. Laurich je odvetnik in pravni svetovalec JSKJ.

Drugi naš kandidat je Mr. Leo Jurjovec, ki kandidira za senatorial committeeana v tem distritu. Oba kandidirajo na republikanski listi. Mr. Jurjovec se podpira republikanska organizacija 21. warde, znana pod imenom: Regular Republican Organization of the 21st Ward. Ker je v Chicago veliko Slovenev, ki se niso registrirani, a so ameriški državljanji, omenjam, da bo registracija v tork, 13. marca, volitve bodo pa 10. aprila.

Po dolgem presledku bomo v Chicago imeli dramsko predstavo in sicer v nedeljo, 11. maja.

Dramski klub "Ilirija" vprizori igro "Čarovnica v Podgaju" in sicer dvakrat, ob 2.30 popoldne in ob 7.30 zvečer v šolski dvorani. Videli bom onkaj novih igralcev in igralk, a glavne vloge so v rokah starih, izkušenih igralcev in igralk.

Med njimi je tudi Brigita, o kateri je pred kratkim "Zgaga" zapisal, da je punea in pol. Kdor jo videt' ce, naj pride na predstavo.

Poročevalce.

Prejšnji tork se je vršil na francoskem pokopališču v Lemontu pogreb samostanskega brata Fidela Jagodčiča, katerega truplo je bilo prepeljano tja iz Detroit, Mich., kjer je pokojni preminjal. Zadeba ga je kap in po dnevnem trpljenju je izdihnil.

Star je bil 66 let in je bil doma iz Št. Urške gore na Dolenjskem.

V petek 23. februarja je na svojem domu v Milwaukee naglooma zbolela in umrla, zadeta od srčne kapi, rojakinja Ivana Ravnikar, ena najstarejših slovenskih naseljenk v Milwaukee. Pokojna je bila rojena 8. maja 1866 v občini Třebno na Dolenjskem ter je prišla s svojim možem Frankom leta 1901 v Ameriko in sicer v Cleveland, Ohio.

Pred kratkim je umrl westiški policijski šef Samuel A. Minturn, ki je zavzemal to odlično mesto celih 21 let. Veliko zanimanje je v milwaukeeških policijskih krogih po njegovih smrti zavladalo, kdo bo Minturnovo naslednil na tem odgovornem mestu.

Ugibalo se je in med westiškimi Slovenci z zelo rahlimi upi v sreu, na katere skoro ni bilo mislit da se uresničijo, šepetalno imenovan Slovenia Tom Costello (Kastelica).

Z nekako nestrpošljivo se je zato pričakovalo izida sej westiških policijskih komisarjev ki je imela izbrati novega policijskega šefa za mesto West Allis, ki šteje za polovico Ljubljane prebivalcev. In kdo popiše radost in veselo presenečenje, ko je v tork pozno zvečer slovenski policijski komisar in West Allis, Fred Glojek, sporočil veselo vest, da je bil za naslednika izranjan Slovenec Tom Costello, ki je tako postal menda tudi prvi slovenski policijski šef večjega mesta v Ameriki. Rojak Costello je še razmeroma mlad. Rojen je bil 1895 v Ely, Minn. Njegov oče, ki je umrl, je bil doma nekje iz Kranjske, dočim je mati njegova Primorka.

V Arma, Kans., si je Lovrenc Bogataj, star 44 let in doma iz Žerovnice na Notranjskem, te dni

Nočni pečar.

Zjutraj okrog 3. je nastal požar v podstrelju stanovanjskega poslopja posestnika Antona Sukića v Podgradu pri Gornji Radgoni.

Ogenj je povzročil dimnik, ki se je držal v podstrelju poleg lesene trame in ki je v notranjosti stala vročine začel tleti in tel takoj dolgo, dokler ni usodne noči pregorel. Ker so bili v podstrelju shrambi razni gortljivi predmeti, se je ogenj hitro razširil. Šele, ko so ognjeni jeziki začeli udarjati skozi ostrešje, so se od prasketanja prebudili domači in bližnji sodisci. Gasilstvo iz Gornje Radgone in mesta Radgona je kmalu prihitele na kraj nesreče. Po večurnem napornem gašenju je uspelo udušiti požar in preprečiti, da se niso začeli udirati stropi v spodnje stanovanjske prostore.

Vlak je povožil starčka.

Ko se je vozil popoldanski osobni vlak med Bučecovci in Hrastjem Moto, je ob progri v isti smeri korakal 75-letni Julij Rauter iz Murske. Ker je starček preeej gluh, ni slišal signalov za njim prihajajočega vlaka in nesreča je bila neizogibna. Strojevodji je komaj uspel v zadnjem trenutku ustaviti vlak, vendar je stroj že zadel v starčka ter ga prevrnil. Rauter je bil hude poškodbe po obrazu, nadalje notranje poškodbe, na desni nogi odrezano in zmečkano stopalo in poškodbe na rokah.

Železniško obje je ponesrečenca naložilo na vlak ter ga prepeljalo v Gornjo Radgono, kjer mu je nudil prvo pomoč zdravnik dr. Vinko Čremošnik, nato pa je bil ponesrečenec prepeljan v bolnišnico. Ni uparja, da bi starček okrevl.

Naši v Ameriki Iz Jugoslavije.

Po zgledu ameriških banditov, so trije od 18 do 20 let starci miladieni iz medmurske vasi Hraščine lani v juliju pripravljali na železniški progi Maribor-Kotoriba atentate, da bi lahko izropali na železniško postajo Macinev. Svoj načrt so zajeli iz filmov in detektivskih zgodb. Na progri so nedaleč od postaje položili lesene klade, da bi se ob njih vlak ustavil ali pa tudi prevrnih ter da bi ta nezgodno zaposlila vse uslužence postaje, ki je na finančni kontroli, kjer je prijavil, da je opazil v neki hiši sredi mesta večjo količino vtipljenjene tobaka, ter pozval finančne stražnike, naj mu sledijo. Zahteval je, naj mu dajo revolver, da ne bi bil brez orožja, če bi se tihotape postavili v bran. Ko so prišli do hiše, v kateri je sam stanoval, je stražnik načrtoval, da je zaključil, da je vredni, kaj je zaključil, da je stekel v hišo, kjer je zaključil: "Dajte mi vode in ustavite kri!" nakar se je mrtev zgrudil na tla. Morilica sta se vrnila v sobo in šele, ko so zarčili v večerjo, so prišli Trifunovo sporočilo, da so mu zaključili sime. Že drugi so pozneje našli listek, na katerega je napisal, da se zavrhujuje finančni stražnikom za posojeno orožje, ki ga drugače niko ni mogel dobiti. Kakor vse kaže, je izvršil samomor zaradi nesrečne ljubezni, ker so v njegovi delavski knjižici našli raztrgan fotografski nekega dekleta.

Proti fantom se je sedal ob velenju zanimanja prebivalstva pričela razprava pred sodiščem v Varaždinu.

Samomor Ljubljanačana v Splitu.

16. februarja je izvršil v Splitu samomor briški pomočnik Josip Lebš iz Ljubljane, star 21 let. Zglasil se je na finančni kontroli, kjer je prijavil, da je opazil v neki hiši sredi mesta večjo količino vtipljenjene tobaka, ter pozval finančne stražnike, naj mu sledijo.

Brat Tihomir in Dragomir Anđelj v Vladislavu zapustila mizo in šla na dvorišče, kjer se je igrali otroci, med ujini tudi Živomir, sin Tihomirjevega brata Dragomira. Bil je že mrak. Šla sta do plota, kjer je Tihomir pograbil dečka v dejal Vladislavu: "Drži in koš!" Oni je znamenil s pripravljenim nožem in prečkal dečku vrat. Misliš, da sta oba, da je otrok, ki sta ga začakala, Dragomirjev sin Živomir, pa je bil v resnicu Tričumov sin Miodrag. Ubogi otrok je imel še toliko moči, da je stekel v hišo, kjer je zaključil: "D

KRATKA DNEVNA ZGODBÀ

LJUBI DENAR

Miss Amy Noul, po poklicu strojopiska v neki londonski trgovini, ni bila ne lepa, ne prikupljiva. Imela je pa dolge, prave zobe, dolge, ponarejene lase, njen pogled je bil še precej lep in zato se je do pala na petindvajsetletnemu Webbu. Prav nič se ni zmenil za to, da je bila Amy kakih pet ali šest let starejša kot njega. Zaljubljen je bil vanjo, posamežno pa v njeni krase. Samo ljubiljen je bil, ljubil je pa ni. On je namreč ljubil iz vse svoje duše in vsega svojega srca samo denar.

Amy ga je radi imela, ker jo je večkrat pejal na koprivod, v gledališče ali v restavracijo. Webb je bil pa naposled tudi lep mladežnik. Bil je tenak, velik, bledega, pedolgastega obraza in premetenin oči. Poleg tega je imel tudi izvanredno dolge prste.

Seznanila sta se v omnibusu, in takoj se je zgodilo, da je kmalu sledila zaroka. Tudi poročila bi se bila, če bi imel Webb malo več dohodka. Za dve osebi, ki imata na vado veliko jesti, je pa veliko pre malo zaslužiti.

Tudi on je bil zaposlen v trgovini. Od jutra do včerja je zapiral koverte in lepil manje znamke. To službo je pa pozneje prestil in je postal šef. Večkrat se je pripravil, da je pozno zvečer, ko se je z avtomobilom vrnil domov, odslal gospodarju premalo denarja. Vrag ga vedi, kaj je danar. Usled tega je moral kmalu prestiti tudi to kar krije.

Ko je nekoč Amy izgnila službo, se je začel Webb na drug način preživljati. Peste je imel dolge, nekateri ljudje imajo pa zelo plitve žep. Stransoma se je bil tako iznizil, da je znal tako spremno potegniti človeku denarnico iz žepa, da ni nikdar nicesar opazil, najmanj pa nikoli.

Webb in Amy sta živelka v tem miru in v prečiščenem razkošju. Meseca februarja se je pa pripravila Webbsa velika nesreča. Imel je tako dolge prste, da jih je neki gospod začil v svojem žepu.

Odpeljali so ga pred sodišče. — Sudnik mu je dolgo čas pripovedoval, kako lepo je horiti se za domovo, kako sladko je umreti zanje in mu sledujti rekel, da sta mu odpeli dve poti: armada ali pa je čaka.

V petih minutah se je premisil in se odločil za armado.

— To je zame največje razčajanje, gospod major! — mu je Webb jezno odvrnil.

Major je pa še takrat izjavil: — Da, vi ste tu, Webb.

— Ne, jaz sem gentleman.

Major mu je razbil nos, pretokel ga je, kolikor je mogel, in takoj je bil ta pogovor končan.

Webb je odpotoval v London k svoji Amy.

— Kaj hočete? — ga je vprašala.

— Toda, Amy! — je zajecal. — Tačko me sprejemaš? Kaj naj to pomeni?

— Ne poznam vas, kaj hočete? Webb je prebledel.

— Gospodična Noul, svoj denar

za preej nevarno rokodelstvo.

Da bi se preveč ne dolgočasiš, je začel na francoskih tleh zoper krasni. — V kratkem času je bil učenec, katerega sem vam dal spraviti. — Enajsto funto... — Od vas nisem dobila nobene denarja. Ali sem vam dala mogoče kako pobotnico? Ali imate kakšno pričo?

Vedel je, da ne bo pri njej niscesar dosegel.

Kot da bi ga kdo polil z ledeno vodo, se je odpazil in medpotoma murkl: — Moj denar, moj ljubljenci.

— Kaj pa ste v privatnem življenju?

— Privatni detektiv! — je odvral Webb posno.

— Dobro! — Če boste napravili red, boste dobili dobro plačilo in boste nastavljeni kot vojaški detektiv. — Tudi na fronti vam ne bo treba več služiti.

Od tistega dne ni bilo pri odšku nobene tativne več. Webb je dobil plačilo, kakoršno jo imajo ponavadi poročniki.

Prostovoljci so odšli na fronto, prišli so pa zoper drugi. Tativne so se znova začele, in Webb je razkal majorju, da bo dobil kriveca. Njegovo premoženje se je vedno večalo. Amy je pisal v London, da je niso posiljali večjih svetov, ampak da je najboljše, če pride osebno k njemu, da ji bo izrecil, kar potrebuje.

Kmalu zatem je prišla Amy v Le Havre. — Dal ji je ves prihramek in ji naročil, da naj stedi ter naj paži na zdravje.

Majorju se je pa čudno zdelo, da so tativne kar naenkrat prenehale in da se niti v enem slučaju ni moglo dobiti ukradenega denarja nazaj.

Nekoga dan je pa majorju izgnilo sto funtov v bankovnih. Nikdo ni vedel kam je prišel denar, razen Webbja, seveda. Svoji neveski je bil stišen še sto funtov v žep, in ji zapovedal, da mora takoj odpovedati.

Major je poleg Webba k sebi in mu rekel: — Ljubi Webbja, zdi se mi, da ste vi tat.

— To je zame največje razčajanje, gospod major! — mu je Webb jezno odvrnil.

Major je pa še takrat izjavil: — Da, vi ste tu, Webb.

— Ne, jaz sem gentleman.

Major mu je razbil nos, pretokel ga je, kolikor je mogel, in takoj je bil ta pogovor končan.

Webb je odpotoval v London k svoji Amy.

— Kaj hočete? — ga je vprašala.

— Toda, Amy! — je zajecal. — Tačko me sprejemaš? Kaj naj to pomeni?

— Ne poznam vas, kaj hočete? Webb je prebledel.

— Gospodična Noul, svoj denar

za preej nevarno rokodelstvo.

Da bi se preveč ne dolgočasiš, je začel na francoskih tleh zoper krasni. — V kratkem času je bil učenec, katerega sem vam dal spraviti. — Enajsto funto... — Od vas nisem dobila nobene denarja. Ali sem vam dala mogoče kako pobotnico? Ali imate kakšno pričo?

Vedel je, da ne bo pri njej niscesar dosegel.

Kot da bi ga kdo polil z ledeno vodo, se je odpazil in medpotoma murkl: — Moj denar, moj ljubljenci.

— Kaj pa ste v privatnem življenju?

— Privatni detektiv! — je odvral Webb posno.

— Dobro! — Če boste napravili red, boste dobili dobro plačilo in boste nastavljeni kot vojaški detektiv. — Tudi na fronti vam ne bo treba več služiti.

Od tistega dne ni bilo pri odšku nobene tativne več. Webb je dobil plačilo, kakoršno jo imajo ponavadi poročniki.

Prostovoljci so odšli na fronto, prišli so pa zoper drugi. Tativne so se znova začele, in Webb je razkal majorju, da bo dobil kriveca. Njegovo premoženje se je vedno večalo. Amy je pisal v London, da je niso posiljali večjih svetov, ampak da je najboljše, če pride osebno k njemu, da ji bo izrecil, kar potrebuje.

Kmalu zatem je prišla Amy v Le Havre. — Dal ji je ves prihrammek in ji naročil, da naj stedi ter naj paži na zdravje.

Majorju se je pa čudno zdelo, da so tativne kar naenkrat prenehale in da se niti v enem slučaju ni moglo dobiti ukradenega denarja nazaj.

Nekoga dan je pa majorju izgnilo sto funtov v bankovnih. Nikdo ni vedel kam je prišel denar, razen Webbja, seveda. Svoji neveski je bil stišen še sto funtov v žep, in ji zapovedal, da mora takoj odpovedati.

Major je poleg Webba k sebi in mu rekel: — Ljubi Webbja, zdi se mi, da ste vi tat.

— To je zame največje razčajanje, gospod major! — mu je Webb jezno odvrnil.

Major je pa še takrat izjavil: — Da, vi ste tu, Webb.

— Ne, jaz sem gentleman.

Major mu je razbil nos, pretokel ga je, kolikor je mogel, in takoj je bil ta pogovor končan.

Webb je odpotoval v London k svoji Amy.

— Kaj hočete? — ga je vprašala.

— Toda, Amy! — je zajecal. — Tačko me sprejemaš? Kaj naj to pomeni?

— Ne poznam vas, kaj hočete? Webb je prebledel.

— Gospodična Noul, svoj denar

za preej nevarno rokodelstvo.

Da bi se preveč ne dolgočasiš, je začel na francoskih tleh zoper krasni. — V kratkem času je bil učenec, katerega sem vam dal spraviti. — Enajsto funto... — Od vas nisem dobila nobene denarja. Ali sem vam dala mogoče kako pobotnico? Ali imate kakšno pričo?

Vedel je, da ne bo pri njej niscesar dosegel.

Kot da bi ga kdo polil z ledeno vodo, se je odpazil in medpotoma murkl: — Moj denar, moj ljubljenci.

— Kaj pa ste v privatnem življenju?

— Privatni detektiv! — je odvral Webb posno.

— Dobro! — Če boste napravili red, boste dobili dobro plačilo in boste nastavljeni kot vojaški detektiv. — Tudi na fronti vam ne bo treba več služiti.

Od tistega dne ni bilo pri odšku nobene tativne več. Webb je dobil plačilo, kakoršno jo imajo ponavadi poročniki.

Prostovoljci so odšli na fronto, prišli so pa zoper drugi. Tativne so se znova začele, in Webb je razkal majorju, da bo dobil kriveca. Njegovo premoženje se je vedno večalo. Amy je pisal v London, da je niso posiljali večjih svetov, ampak da je najboljše, če pride osebno k njemu, da ji bo izrecil, kar potrebuje.

Kmalu zatem je prišla Amy v Le Havre. — Dal ji je ves prihrammek in ji naročil, da naj stedi ter naj paži na zdravje.

Majorju se je pa čudno zdelo, da so tativne kar naenkrat prenehale in da se niti v enem slučaju ni moglo dobiti ukradenega denarja nazaj.

Nekoga dan je pa majorju izgnilo sto funtov v bankovnih. Nikdo ni vedel kam je prišel denar, razen Webbja, seveda. Svoji neveski je bil stišen še sto funtov v žep, in ji zapovedal, da mora takoj odpovedati.

Major je poleg Webba k sebi in mu rekel: — Ljubi Webbja, zdi se mi, da ste vi tat.

— To je zame največje razčajanje, gospod major! — mu je Webb jezno odvrnil.

Major je pa še takrat izjavil: — Da, vi ste tu, Webb.

— Ne, jaz sem gentleman.

Major mu je razbil nos, pretokel ga je, kolikor je mogel, in takoj je bil ta pogovor končan.

Webb je odpotoval v London k svoji Amy.

— Kaj hočete? — ga je vprašala.

— Toda, Amy! — je zajecal. — Tačko me sprejemaš? Kaj naj to pomeni?

— Ne poznam vas, kaj hočete? Webb je prebledel.

— Gospodična Noul, svoj denar

za preej nevarno rokodelstvo.

Da bi se preveč ne dolgočasiš, je začel na francoskih tleh zoper krasni. — V kratkem času je bil učenec, katerega sem vam dal spraviti. — Enajsto funto... — Od vas nisem dobila nobene denarja. Ali sem vam dala mogoče kako pobotnico? Ali imate kakšno pričo?

Vedel je, da ne bo pri njej niscesar dosegel.

Kot da bi ga kdo polil z ledeno vodo, se je odpazil in medpotoma murkl: — Moj denar, moj ljubljenci.

— Kaj pa ste v privatnem življenju?

— Privatni detektiv! — je odvral Webb posno.

— Dobro! — Če boste napravili red, boste dobili dobro plačilo in boste nastavljeni kot vojaški detektiv. — Tudi na fronti vam ne bo treba več služiti.

Od tistega dne ni bilo pri odšku nobene tativne več. Webb je dobil plačilo, kakoršno jo imajo ponavadi poročniki.

Prostovoljci so odšli na fronto, prišli so pa zoper drugi. Tativne so se znova začele, in Webb je razkal majorju, da bo dobil kriveca. Njegovo premoženje se je vedno večalo. Amy je pisal v London, da je niso posiljali večjih svetov, ampak da je najboljše, če pride osebno k njemu, da ji bo izrecil, kar potrebuje.

Kmalu zatem je prišla Amy v Le Havre. — Dal ji je ves prihrammek in ji naročil, da naj stedi ter naj paži na zdravje.

Majorju se je pa čudno zdelo, da so tativne kar naenkrat prenehale in da se niti v enem slučaju ni moglo dobiti ukradenega denarja nazaj.

Nekoga dan je pa majorju izgnilo sto funtov v bankovnih. Nikdo ni vedel kam je prišel denar, razen Webbja, seveda. Svoji neveski je bil stišen še sto funtov v žep, in ji zapovedal, da mora takoj odpovedati.

Major je poleg Webba k sebi in mu rekel: — Ljubi Webbja, zdi se mi, da ste vi tat.

— To je zame največje razčajanje, gospod major! — mu je Webb jezno odvrnil.

Major je pa še takrat izjavil: — Da, vi ste tu, Webb.

— Ne, jaz sem gentleman.

Major mu je razbil nos, pretokel ga je, kolikor je mogel, in takoj je bil ta pogovor končan.

Webb je odpotoval v London k svoji Amy.

— Kaj hočete? — ga je vprašala.

— Toda, Amy! — je zajecal. — Tačko me sprejemaš? Kaj naj to pomeni?

— Ne poznam vas, kaj hočete? Webb je prebledel.

NJEN VODNIK ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

24

Nepopisljiv je bil pogled na ta dva lepa, mlada človeka. Henrik je bil eleganten plesalec in Ceda mična plesalka. Med plesom je mine ponosno zadržanje in izgleda čudovito dekljško. Gospodom ni bilo zameriti, ako so se njihove oči pozajivo obračale za njو.

Henrik se počuti neizmerno srečnega, ko drži Cedo v svojih rokah. V tem trenutku ne bi zamenjal niti s kraljem. Dobro je opazil, da so vsi gospodje gledali Cedo in ponosen je bil na to, da je ravno on mogel plesati ž njo.

Ceda pa se ni zamenila za vse ter se je mirno pustila Henriku voditi. Še nikdar se ni tako živo zavedala, kakš je svobodna in srečna. Bilo ji je, kot bi hotela s Henrikom plesati do konca svojega življenja. Med plesom si ni nicesar očitala; čutila je samo da se more popolnoma vdati trenutku in da ne bi mogla plesati z nikomur drugim kot ž njim.

V čudovitem soglasju drsita skozi vrsto plesalcev; pozabita na vse malenkosti. Ves svet se je pogreznil okoli njih. Bila sta sama in njuni duši govorita, kar so morale zamolčati njune ustnice. Ceda mora misliti, da jo pri plesu vodi ravno tako varno, kot v življenju; vedno in povsod se mu je mogla zaupati. Krasen občutek je prevezel oba in s strahom se zbudila iz čudovitih sanj, ko preneha godba. Nekaj časa je obstojita, pogledata si v oči in Ceda ima občutek, kot da se ž njo vrni celo dvorana. Tedaj pa jo prime pod pazduho in jo dostojanstveno in kavalirsko pelje ž mizi.

Tudi Ceda se ima zopet v svoji oblasti. Sanje so se razpuhete in zopet se z mirnim in ponosnim pogledom ozira po ljudeh.

Ko prideta ki senori, se jima prijazno nasmeje in Ceda razgrne pahljavo, da si ohladi razzajrjeni obraz.

— Strašno vrčo je sredi dvorane; tukaj pa je lepo hladno, mama. Nocoj ne bom več plesala, — pravi ter sede na stol.

— Ali se ne boste prehladili, seniorita! Ali naj vam prinesem plaš? — jo skrbno vpraša Henrik.

— O, ne; veseli me, da je v našem kotu lepo hladno.

— In ravno zato, ker ste prišli s plesa, je potrebna previdnost. Ceda se smeje, ne da bi ga pogledala. Tega si ne upa; toliko se je vedno imel v svoji oblasti.

Nato tudi Henrik sede.

Sredi veselje zabava pa se zaslisi strašen ženski glas:

— Ogenj! Ogenj!

Nad kuhinjskimi vrati so se vneli okraski in ogenj se je bliškovito razširil po stenah. Vse davli proti izhodu iz dvorane. Obupno kričanje pretresa zrak, nastane divja začenjava, medtem ko plameni posegajo dalje in že objamejo strop. Vse hiti proti izhodu; vsaka zapreka je bila odstranjena; kot vedno v takih slučajih je močnejši imel svojo pravico. Eden je podrl drugega, bolestni kljui se razlegajo po dvoran in pri vratih se zbere divja, za svoje življenje obupnega boreča se množica, ki je naglo zbasala vse tri izhode iz dvorane. Vnel se je divji boj za življenje in smrt.

Tudi senora je skočila na noge in je hotela svojo hčer vleči proti izhodu. Toda Henrik z močno roko potegne obe nazaj.

— Stojte! Niti koraka več naprej, drugače ste izgubljeni! — jima zakliče.

Tako je spoznal položaj in je vedel, da je vsakdo, ki se je hotel rešiti pri vratih, prej izgubljen, kakor pa če je ostal v goreči dvorani.

— Ali ne vidite, kako so ljudje drenajo pri izhodu? Tukaj je samo en izhod: preko mrljev! Ostanite tukaj! — zavpije proti obema.

— Toda bono zgoreli; moramo ven; izgubljeni smo! — kriči senora kot bi bila ob pamet in hoče steči.

Ceda je smrtno bleda in z velikimi očmi pogleda Henrika, ki trdno drži mater, navzlie temu, da so plameni posegali naglo dalje in pričeli prijemati že tudi zastore pri prvem oknu. Njegovi možgani narizilno delujejo; vedel je samo nekaj; da je moral Cedo rešiti za vsako ceno. In tedaj začuti od odprtrega okna lahen veter — in takoj se sponni na široki prizidek, katerega je včeraj opazoval.

Medtem ko se pri treh izhodih odigravajo strašni prizori, so bile tri osebe v kotu, kjer so sedele, popolnoma same. Strašno je bilo vpitje in množica se je stiskala v vedno gostejšo gručo. Tam ni bilo nikake rešitev, samo gotova smrt. Toda Henrik je sedaj vedel za pot do rešitev za obe dame in za sebe.

— Ostanite tukaj! Poslušajte me: dam vam svojo besedo, da vas rešim, če mi brezpogojno sledite. — pravi trdo in glasno ter zapoveduje obe obe.

Ceda drži mater.

— Mir, mati! Zaupaj senoru Henriku! — ji zakliče.

— Trdno držite mater, seniorita, samo za trenutek. Ne sме z mesto! Vem za pot, po kateri se bomo rešili. Toda rešiti morem naenkrat samo eno. Pridite kolikor mogoče bližu k oknu.

— Najprej mati! — zakliče Ceda.

— Ne, najprej moja hči! — zakliče senora in obe ga pogledata. Henrik skoči na okno, ga široko odpre in strega zaveso, da se ogenj ni mogel tako naglo razširiti do okna. Okno je bilo prost.

— Stopite bližje. Najprej bom rešil senoro Vi, seniorita, ste razumnejši. Ne boste zbežali. Počakati morate tik okna, dokler se ne vrnet. Bo samo nekaj minut.

Mater in hčer potegne na odprto okno, nato pa skoči na prizidek. Ceda, ki ga gleda vse preplašena in bleda do ust, glasno kriči. Misila je, da je skočil z drugega nadstropja na cesto. Toda zelo se začudi, ko ga vidi stati zunaj in ne da bi kaj odlatal, potegne senoro k sebi z lakoto, kot bi dvignil otroka.

— Držite se me trdno za vrat! Ne ganite se; samo ena kretinja nato more poslati v smrt. Zatisnite oči in bodite mireni! — zapove trdo.

— Moja hči! — vpije senora, toda se ne upa ganiti.

— Ne bojte se; po njo grem pozneje, ko boste vi na varnem! Seniorita, ostanite tik pri oknu!

Ceda mu samo molča prikima ter obstoji pri odprttem oknu ter s svojim pogledom sledi materi in Henriku.

In grozo vidi Ceda, da se je Henrik, z materjo na svojem vratu, obrnil, da se je s hrbtom zadel od zid. In tako nese mater dalje, korak za korakom po prizideku, do svojega balkona. Tam se zopet obrne ter dvigne senoro čez ograjo balkona.

— Tako, počakajte tukaj: sedaj ste na varnem. Ne zbežite mi! Zaupajte mi, vse se bo dobro izšlo. Sedaj grem po seniorito!

(Dalje prihodnjih.)

KAPITOL V SNEGU

Po vsem vzhodu je zapadel te dni preej visok sneg, in snežni vihar tudi Washingtonu, D. C. ni prizanesel. Slika nam kaže prizor pred Kapitolom. Sli in služabniki zveznega senata so izrabili opoldanski odmor in se pričeli kepati.

V SENCI GILJOTINE

PARIZ, 13. februarj. jo žrtev vrgel v kopalo kad, kjer

Ta teden se je imela zaključiti na najbolj senzacijonalnih afier iz zveplene kislino. V tej kadi je čakala pripravljena raztopna na zadnjega časa v Franciji, afera marseillskega advokata Sarreta, ki je bil zaradi zavarovalnih goljufij v umorov obsojen na smrt. Sarret je imel biti justificiran po prvotnem načrtu v petek, 16. februarja. Datum je bil ugotovljen glede na dejstvo, da predsednik države ni imel nameru pomilostiti zločine, nad katerim se je zgrajala vsa javnost. Toda justifikacija je bila nedostopna odgovornemu. Zakaj? Ne zato, ker smrtna odsodba še ni podpisana, marveč zato, ker so se v Sarretovi aferi pojavili novi vidiki, zaradi katerih se bo marseillsk

močno zaključil na dejstvo, da predsednik države ni imel nameru pomilostiti zločine, nad katerim se je zgrajala vsa javnost. Toda justifikacija je bila nedostopna odgovornemu. Zakaj? Ne zato, ker smrtna odsodba še ni podpisana, marveč zato, ker so se v Sarretovi aferi pojavili novi vidiki, zaradi katerih se bo marseillsk

Sarretovo zgodovina je znana. Mož je bil advokat v Marseillu, kjer je imel v Nemškem Filomeno, in Katerino Schmidtova sanatorij za osebe, ki jih popreg zavaroval je izpostavljen. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se bližajo njegovih dnevi koncu, je Sarret prosil, naj ga še enkrat predstavi letničnemu ravnatelju, ker mu ima nekaj važnega povedati. Njegovi želji so ustregli in Sarret je izpostavljen, da bi znala neka za življenje. V Sarretov sanatorij se je prihajali bolniki umirati, ker jih ma Schmidt dati neko dragoceno. Šlo je za pojasnila, da je imel vrednost, da je bil pravi krijevitev. Zaradi tega ga je odsodilo na smrt, sestri Schmidt pa na več letno ječo. Ko je slutil, da se